

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vanden Feestdagh vande elf duysent Maeghden, wat vrucht datter af
comt als wy Godt voor die Heyligen dancken, ende dat Godt vruchten van
sijn gauen begeert, ende vande cracht des Resp. Regnum Mundi, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Vat dat
een be-
minnede
siele by
Godt ver-
magh.

leuende ende doode/als twaelf duysent andere
die niet en beminnen. Doen danckte de siele
deuotelijck alle de h. Enghelsche geesten/ende
oock Godt den Heere voor dese dinghen / ende
noch andere meer die hier moghtē by geboeght
worden/ ten ware dat de swackheydt van het
menschelijck begrip dat belette. Waerom alle
dese dingen moeten aen de goedertierenheyt
Godts beuolen worden/ aen wien alle dingen
kennelijck sijn.

Vanden Feestdagh vande elf duysent Maeghden,
wat vrucht datter af comt als wy Godt voor
die Heyligen dancken, ende dat Godt vruchten
van sijn gauen begeert, ende vande cracht des
Resp. Regnum Mundi, &c.

DAT LVI. CAPITTEL.

Als men des nachts vanden feestdagh vande
elf duysent Maeghden diewils sanc
dat woordt: Ecce sponsus venit, dat is: Siet de
Brydegom die comt/ ten lesten dese daer doog
beweeght zynde/ heeft gheseyt tot den Heere: O
welgewenste Heere/ nu ick soo diewils gehoor
hebbe: Ecce sponsus venit, seght hoe dat ghy
sult comen / ende wat ghy ons sult brenghen.
Waer op de Heere: Ick sal nu met v wercken/
ende oock in v. Waer is v lampe? Ende sy
heeft gheantwoordt: Siet Heere ick gheue v
mijn herte tot een lampe. Ende de Heere: Ick
sal die ouerbloedelijck vullen met de olie van
mijn Goddelijck herte/ dat is gratie. Waer op
sy: Waer sal men de lemmet halen om datse
vanden soude? De Heere antwoorde: O de
uote ineyninghe die ghy in v wercken recht
tot

tot my stiert die sal de lemmet zijn. Maer als
 men sanck het Respon. Verus pudicitia ende sp
 onder dat woort / Spes & corona virginum,
 Godt dancte booz de verdienste der Maeghde/
 ende booz de gratie die aen haer lieden allen ge-
 gheuen was/ soo heeftse alle de Maeghden sien
 staen booz den thoon / ende booz elcke gratie
 diese ontfangen hadden/ schoten sy wt soo veel
 stralen des lichts tot den ghenen die inden VVat
 thoon sat/ welke stralen elck besondert de Heer- vruchten
 re in hem ontfanghende/ stierde die wederom datmen
 inde siele die hem booz de Maeghden bedanckt heeft al-
 hadde. Waer booz sy verstaen heeft: dat soo men Godt
 wanneer yemandt Godt bedanct booz de Heer- dancke
 lighen / dat de Heere met de verdiensten van de voor de
 Heyligen sijn gratie vermeerderet inde siele van Heyligen
 die daer booz Godt danckt. Maer soomen sanc
 het Respon. Regnum mundi, in dat woort/
 Quem vidi, quem amavi, is in haer gedachtenf-
 se gecomen een persoone diese ghehoort hadde/
 dat dickwils beroert werdt booz begheertet
 van Godt te sien. Waer ouer sy tot Godt ghe-
 sept heeft: Wanneer o goedertieren Godt sulc
 ghy b gheueerdighen haer siele te vertroosten/
 datse met blydschap dat Resp. mochte singen.
 De Heere antwoorde: My te sien / my te be- de vruchte
 minnen / ende in my te ghelooten is sulcken vande H.
 grooten dinck: dat niemant sulcks sonder begeerte.
 vruchten can begheeren / waerom als eenighe
 siele dat wenscht te vercrighen/ en belet wort
 booz menschelijke cranckheydt/ terstondt soo
 rouwt mijn menscheyt booz mijn suster/ dat is/
 booz des menschen siele/ tot de Godtheyt / als
 Dooz recht des erf-deels / dat goet ont/angende
 ter tijdt toe dat dien mensche ontbondē zins
 banden vleesche seluet dat magh ontfangen
 ende

ende ghenieten door een eeuwighe blijfchap. Op eenen anderen tijdt noch als men sanck het Respons. Regnum mundi, onder dat woort/ Propter amorem Domini mei, heeftse gheboelt ende onderbonden dat het Goddelijck herte so doordrongen werdt tot het inrecht toe met soerticheydt door de deuotie van die dat Resp. songen/ende soo beweeght/dat hy de Sone Godts seluer ons bleesch / ende onsen broeder / voor Godt den Vader/ en alle de Heiligen wtbozste in dese woorden: Ick bekijde sekerlijck heden dat ick aen dese schuldigh ben om hen te beloonen den getrouwen dienst diese my na hun vermoghen ghedaen hebben. In dat woort oock Iesus, dat te segghen is salicheyt/beleert de Heere dat hy schuldigh was in hen allen salicheyt te wercken/ diese opt gewenscht hadde van kindts af. Hoe wel datse door de ordinantie en bestieringhe van sijn Vaderlycke voorzinnicheydt wtghestelt werdt tot den bequamē ende voorbestierden tijdt toe. In dat woort oock Christus, dat wtghelept wort ghesalfden / betuyghde de Heere dat hy hen schuldigh was te beloonen alle de deuotie die sy begheert hadden/ die hy tot noch toe achterghelaten hadde hen te gheuen. Maer in dese twee woorden. Quem vidi, quem amavi, betuyghde hy int opbaer voor Godt den Vader/ ende alle de Heiligen dat sy t' sijnder liefde wille het Catholijck gelooue niet rechtueerdige wercken bebestight hadden. Ende in dese twee woorden: In quem credidi quem dilexi, betuyghde hy datse hem door een vaste hope ende volcomen liefde aengehangen hadden. Waer op sy: Wee my o Heere / wat sult ghy aen die doen die nu niet ter Choozen en sijn? De Heere antwoorde: Ick hebbe

hebbe nu ſuſkens tot my ingetrocken de deuotie van alle die in dit Reſp. hen opt verblgdht hebbe. Daer mede hebbe ic dat tegenwoordigh Conuent ſaligh ghemaect / ende onder hen dock begrepen die niet tegenwoordigh en zyn. Ende ſp ſeyde: is datse met ſoo cleyenen deuotie ſoo veel proſijts connen crghghen / wat ſchaeyt het hen dan die hen ſeluen veronachtsamen als ſp ſo lichtelijc wederom hun onachtsaemheden connen wt doen. De Heere antwoordde: Als eenen Keyſer aen een van ſyn Princen liberalijck veel hoenen ende beſitſelen geeft / ende daer-en-bouen hen met coſtelijcke cleederen verciert: Deſen als hy vanden Keyſer gaet wordt bekend dat hy ſeer rijck is gemaect ende vereert: Des niet-te-min om dat hy verſuymt te oefſenen de ſaken die hem ghegeuen zyn / ſoo ſtelt hy hem ſeluen in perijckel van armoede / ende lghdt ſchade / ende daerom en neemt den goedertieren Keyſer hem de cleederen niet / die de Keyſerlijcke miltheyt onbedwonghen hem gegeuen hadde. Diergelijcken ooc als ick vooz een cleyen deuotie magnifijcke weldaden geue / ſoo zyn de menſchen daerom namaels gehouden in die dingen hen neerſtelijck te oefſenen / ende is dat ſp dat verſuymen te doen / ſo ſullen ſp ſekerlijc de vzychten van die goede wercken berlieſen / maer noch den lupſter van mijn onghedwonghen loutere goetheyt / waer door ick hen ſonder hun verdienſten welgedaen hebbe / die ſal inder eelwigheyt tot mijnen lof en glozie in hen blijcken. Ende ſp ſeyde: Maer hoe moeten ſp hen oefſenen in diergelijcke dinghen / tot welker keniffe deſe beropenbaringe oft diergelijcke uopt gecomen en is? De Heere heeft geantwoordt: Deſe ſelfſte gauen dieſe ontfangen

ſijnſe

zijnse gehouden neerstelijck dooz nabolghen te
oessenen. Want sekerlijcs aen de welcke ic laet
eenighe kennisse van dusdanige dinghen comē/
die moet sonder twyfel weten dat hy dooz de
wetenschap van dusdanige dinghen meer ver-
bonden is tot danckbaerheyt ende neersticheyt
des nabolghens. Waerom oock is dat hy al
willens dooz sijn lijcheyt de weldaden die hem
int gemeyn oft besonderlijck ghegont sijn ver-
smaeyt met deuote danckbaerheyt en beneer-
stinge van na te bolghen te vermeerderen / laet
hem by weten dat hy daer dooz ewige schade
sal onderwoypen worden.

Noch op eenen anderen tijt onder het selfste
Resp. Regnum mundi, &c. soo isser verschenen
eenen hoop dupuelen dooz alle beyde de Cho-
ren der sancters / en elcken dupuel scheen ver-
scheiden cieraet des wereldts / ende verschey-
den betwoyfselen van ydelheden te vertoonen
dooz de betgaderinge. Maer als het Conuent
wt gantscher herten sanck. Regnum mundi,
ende ornatum saeculi contempsi, alle dat gesno-
det dupuelen beschaemt zijnde als oft rasende
honden gheweest hadden die met heet water
ouergoten werden / is terstondt wēch geblode.
Daer dooz heeftse verstaen dat so wanneer pe-
mandt met deuoter herten beleydt dat hy het
rijck des wereldts versmaeyt / en al wat hem
den dupuel dooz byngt oit te temtere / ter lief-
den Jesu versoeyt van gantscher herten / dat
terstondt alle de cracht des dupuels soo ghe-
swact wordt en betraecht dat hy noyt booz-
aen en derft den mensche in die sake (alwaer
hy hem eens ghetrouwelijck heeft wederstant
ghedaen / ende wederstant doende verwonnen
heeft) beveschten.

Hoe dat
vy de be-
cozinghe
des duy-
uels over-
vianen.